

ת"פ 18070/06/22 - מדינת ישראל נגד ארתור חיים צ'רניקוב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 18070-06-22 מדינת ישראל נ' צ'רניקוב(אסיר)

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ארתור חיים צ'רניקוב (אסיר)

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת אימים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של תקיפה בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם:

בתאריך 16.12.21 בסמוך לשעה 8:20 טיילה י' עם כלבתה בקרבת רחוב זלמן שניאור 59 חיפה הסמוך לגן ילדים. הנאשם עבר במקום, נבהל מנביחות הכלב, צעק על י' וניסה לבעוט בה ובכלבתה.

אותה עת המתלוננת יצאה לרחוב עם ילדיה, ראתה את מצוקתה של י' וצעקה לנאשם. הנאשם עזב את י' ניגש למתלוננת קילל וצעק וירק עליה. היריקה פגעה במתלוננת. בשלב זה עבר הנאשם את הכביש והחל ללכת מהמקום והמתלוננת הכניסה את ילדיה לרכבה. כעבר דקות בודדות הנאשם חזר על עקבותיו ניגש למתלוננת, איים עליה כי יפגע ברכב, בה ויהרוג את ילדיה. הנאשם פגע ברכבה של המתלוננת, כשהוא עוקר באופן חלקי את המגב האחורי של הרכב מהמקום וכתוצאה מכך נוצר חור בזכוכית השמשה האחורית והמגב התעקם.

הנאשם נצמד למתלוננת וחסם את דרכה, והיא בתגובה הדפה אותו עם ידיה וצעקה לעזרה. א' שהזדמן למקום וראה את האלימות כלפי המתלוננת ניגש לשניים, או אז תקף הנאשם את א' במכות אגרופ לראשו וא' התגונן פיזית מפני הנאשם.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם (טע/1) הכולל 11 הרשעות קודמות בעיקר בעבירות אלימות.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה, בטיעוניה בכתב (טע/2) ובעל פה, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים החברתיים מוגנים שהינם שמירה על ערך חיו של אדם ושלמות גופו, תחושת הביטחון, הפרטיות והגנה על שלום הציבור מפני תופעות האלימות. עוד נטען, כי הנאשם במעשיו פגע בערך החברתי שעניינו קניינו של הפרט ורכושו.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות, ובמעשיו לא חס על ילדיה של המתלוננת, ומעשיו השפיעו על המתלוננת וילדיה שחוו חוויה טראומטית.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 16 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען כי עברו הפלילי של הנאשם מלמד על אופיו האלים והמשולח רסן.

עוד נטען, כי הנאשם ניהל את התיק מתחילתו ועד סופו ולא חסך בזמן שיפוטי, לא לקח אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה.

ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל שירוצו במצטבר למאסר אותו מרצה הנאשם בגין ת"פ 13910-12-21, בצירוף מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי מיום שחרורו ממאסר ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הורשע בעבירות אלימות שבוצעו במדרג נמוך, כאשר המתלונן א' ביקש לסלוח לנאשם ולהתחשב בעונשו.

עוד נטען, כי יש להתחשב בחלוף הזמן מאחר וחלפו כשלוש שנים מיום ביצוע העבירות.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען כי הנאשם גדל כאדם נורמטיבי, התגייס לצבא, אך בשלב מסוים מצבו הנפשי התדרדר, הוא נפלט מהמסגרת הצבאית ועד היום סובל ממצב נפשי קשה.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בעובדה שהנאשם שפוט לתקופת מאסר ארוכה שמצטברת לכדי כ-3 שנים וזאת בגין תיקים מאוחרים יותר.

עוד נטען, כי אין להחמיר עם הנאשם על כך שבחר לנהל את התיק.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר מותנה ועד לתקופת מאסר קצרה של מספר חודשים.

לאור חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ולאור המאסר הארוך אותו הנאשם מרצה, ביקש ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר שקרוב לתחתית המתחם, וכי העונש שיוטל בתיק זה ירוצה בחופף. לעניין העונש הצופה פני עתיד, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק במאסר מותנה קצר ולתקופה מידתית וזאת בהתחשב בעובדה כי על הנאשם כבר הוטלו עונשי מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות בתיקים הנוספים ובשים לב למצבו הנפשי.

מאחר ולנאשם אין תמיכה מחוץ לכותלי בית הסוהר, אין לו מקור פרנסה, ואין לו יכולת כלכלית ביקש ב"כ הנאשם שלא להטיל עליו פיצוי כספי. בהקשר זה, נטען, כי לרכבה של המתלוננת לא נגרם נזק ממשי.

הנאשם בחר שלא לומר דבר טרם גזירת עונשו.

דין והכרעה:

על אף שמדובר במספר מתלוננים ובביצוע מספר עבירות, מדובר במסכת עבריינית אחת. על כן לפי מבחן "הקשר ההדוק" כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד בגינו אקבע מתחם עונש הולם אחד.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (ע"פ 8641/12).

מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם זכותו של אדם להגנה על שלמות גופו ורכושו, זכותו של אדם לשלוות נפשו מבלי שיופנה אליו מלל מאיים. ערכים נוספים שנפגעו הם הגנה על הביטחון האישי של הפרט ובכלל זאת הזכות להימצא בבטחה במרחב הציבורי.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

הגם שלא קדם תכנון לביצוע העבירות על ידי הנאשם, התנהגותו של הנאשם, היא בריונות לשמה, אשר בחר להתנהל באופן אלים כלפי זרים שנקרו בדרכו במרחב הציבורי ועל אף מספר הזדמנויות שהיו לנאשם להפסיק את התנהגותו המתריסה והאלימה הוא בחר להמשיך באלימות מילולית ופיזית, כלפי גוף ורכוש. הנאשם פעל בצורה בריונית ואלימה כלפי שתי נשים, ובמקום לעזוב את המקום לאחר שהתרחק מספר מטרים, שב למקום והמשיך להתנהל באלימות שהלכה והסלימה. אלימות של הנאשם הופנתה כלפי המתלוננת, אשר הייתה עם ילדיה הקטנים והאירוע הופסק רק בעקבות התערבות של א' שנקלע למקום ובא להגנתה של המתלוננת, ואשר אף הוא נפגע מאלימות מצדו של הנאשם.

הנאשם הוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירות, ביכולתו היה להפסיק את האירוע בכל שלב ושלב, אך הוא בחר אחרת והמשיך, כאמור, להסלים את האירוע.

הגם שלא נגרם נזק פיזי למי מהמתלוננים, הרי לא ניתן להתעלם מהפחד והחרדה שאחזו במתלוננת במהלך האירוע, והרהורי החרטה בדיעבד על כך שנחלצה לעזרתה של י' והעמידה את ילדיה בסכנה, כפי שהעידה בבית המשפט (פרוטוקול מיום 11.6.23 עמ' 17 ש' 3-8).

בהקשר זה יש להדגיש, כי לאחרונה אנו עדים למקרים רבים, בהם אנשים מסיתים מבט ולא יוצאים לעזרת זולת, בגלל פחד להיקלע לאלימות של בריון במרחב הציבורי.

המקרה שבפני מחד, ממחיש את הבריונות הבלתי מרוסנת של הנאשם, אך מאידך גם ממחיש את הערבות ההדדית בחברה ואת המוכנות של אנשים לצאת לעזרתו של זר שנקלע לצרה. גם המתלוננת וגם א' יכלו להסית מבט, לא להתערב, לא להסתכן, אך שניהם בחרו לעזור לחלש מול בריונות של הנאשם, ויש לשבח אותם על כך.

בנוסף נגרם נזק לרכבה של המתלוננת, אשר אומנם לא תוקן במוסך אלא בצורה עצמאית על ידי המתלוננת, אך לא ניתן להתעלם מעצם הפגיעה ברכבה.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב למכלול הנסיבות המפורטות לעיל, אני קובעת כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא וממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, מהפסיקה עולה כי במקרי בריונות נקבעו עונשים במנעד רחב של ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 47731-04-14 שתינו נ' מדינת ישראל (24.6.14) המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים ותקיפה סתם. לאחר שהמתלונן נכנס למסעדה על מנת לקחת ארוחה שהזמין, נכנס המערער אל

המסעדה יחד עם אדם נוסף, תקף את המתלונן שלא כדין, ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו וזאת בכוונה להפחידו, בכך שלפת את חולצתו בחוזקה תוך שהוא סוטר לפניו והחל לנסות לגרור אותו אל מחוץ למסעדה, תוך שהוא מאיים עליו "בוא צא החוצה אני רוצה לפגוע בך". ניסיונו זה לא צלח רק תודות להתערבות עובדי המסעדה אשר הרחיקו את המערער מהמתלונן. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל (שניתן לרצותם בעבודות שירות) לשמונה חודשי מאסר בפועל** והשית על המערער 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן והתחייבות כספית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ 29179-04-18 **מדינת ישראל נ' קדוש** (5.8.21) הורשע הנאשם בשלושה כתבי אישום שצורפו בגין בביצוע עבירות של תקיפה, התנהגות פרועה במקום ציבורי, גניבה ואיומים. לפי האישום הראשון, על רקע אי שביעות רצונו של הנאשם מטיפול שניינים שקיבל הגיע הנאשם לאגף שירותים חברתיים, נכנס למשרדה של המנהלת זרק מסמכים שהיו על שולחנה והחל לקלל. בסמוך לכך הגיע המאבטח למשרד ואמר לנאשם כי לא יצעק, ובתגובה הכה הנאשם את המאבטח בחזהו ויצא מהמשרד, תוך שהוא ממשיך לצעוק ולקלל. המאבטח הוציא את הנאשם למסדרון וביקש ממנו לשבת אולם, הנאשם קם מהכיסא והחל לשוב לכיוון המשרד. בנסיבות אלה חסם המאבטח את הנאשם מלהיכנס. בתגובה, החל הנאשם לדפוק את ראשו מספר פעמים בדלת. בהמשך למתואר, הוציא המאבטח את הנאשם מחוץ למבנה וסגר את דלת הכניסה. הנאשם המשיך לצעוק ודפק בדלת הכניסה, עד שהמאבטח פתח את דלת הכניסה והנאשם ניסה להיכנס פנימה. באישום השני נכנס הנאשם לחצר ביתו של המתלונן, הרים את בריח הדלת ונכנס לחצר, תוך שהוא נוטל מאוורר בשווי של 200 ₪. באישום השלישי חסם הנאשם את דרכו של המתלונן ואמר לו: "אתה לא מתבייש, הייתי קונה לך מאוורר חדש, למה הלכת להתלונן". בהמשך, משראה הנאשם כי המתלונן מתעלם ממנו, פנה אליו בשנית ואמר "אני אשרוף לך את הבית, אשתך זונה, אני אזיין אותה...". בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים ולאישום השני והשלישי יחדיו מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים**. על הנאשם הושת עונש של מאסר בפועל למשך 6 חודשים, הופעל מאסר על תנאי של שלושה חודשים בחופף וענישה נלווית.

בעפ"ג 12882-09-18 **אודי מעוז נ' מדינת ישראל** (30.6.19) הורשע המערער בעבירת תקיפה ובעבירת איומים לאחר שתקף את חברו לעבודה בכך שדחף אותו ושפך עליו כוס מים ולאחר מכן איים עליו. בתיק שצירף המערער הוא הורשע בעבירת איומים ובעבירה של היזק בזדון לאחר שאיים על חברו לעבודה ומשפוטר שבר המערער מסך של מכונת ייצור וגרם לנזק לציוד נוסף בסך של אלפי שקלים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על המערער נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלה בחופף של מאסר על תנאי בן חודש שהוטל עליו וענישה נלווית. נוכח הליך שיקום מוצלח שעבר המערער קבע בית המשפט המחוזי בערעור שהגיש המערער כי הנאשם ירצה חלף 6 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו בבית משפט קמא 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, חודש מאסר על תנאי יופעל בחופף, כאשר שאר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

בעפ"ג 1079-04-14 **יטוב נ' מדינת ישראל** (17.6.14) המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים. המערער כאשר היה שיכור תקף ברחוב אישה שאינו מכיר, ללא כל סיבה נראית לעין, ולאחר מכן איים על השוטר. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-8**

חודשי מאסר בפועל. על המערער, בעל עבר פלילי, נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל והופעלו 6 חודשי מאסר מותנה, כך שארבעה מתוכם במצטבר וחודשיים בחופף בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש נדחה.

בת"פ 51123-07-22 **מדינת ישראל נ' שאול נחמיאס** (1.2.24) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה סתם ועבירה של איומים. המתלונן, קטין יליד שנת 2015 למד באותה כיתה בה למד בנו של הנאשם. הנאשם הגיע לכיתה ותקף את המתלונן באופן שסטר לו על הלחיים וגרם לו לאדמומיות. בנוסף הנאשם איים על המתלונן. משהגיע המנהל לכיתה איים האשם על המנהל. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 10 חודשי מאסר בפועל ופיצוי לטובת הקטין.** לאור נסיבות שיקום חריגות, מצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם ולבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ, פיצוי למתלונן והתחייבות.

בת"פ 52548-06-19 **מדינת ישראל נ' אלחריף** (4.4.21) הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והתנהגות פרועה במקום ציבורי. הנאשם ביצע עבירות אלימות במסעדה על רקע של מה בכך, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, גרם למהומה, איים על מלצרית, תקף עובדות ועובדים, חבל באחד העובדים והביא במעשיו לעזיבת הסועדים את המקום. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, אשר במקרים מתאימים ניתן לרצות בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תומו וזו זכותו ולא ניתן לזקוף זאת לחובתו. יחד עם זאת, הנאשם אינו זכאי להקלה השמורה לאלו שמודים, נוטלים אחריות וחוסכים את עדותם של המתלוננים ומזמנו השיפוטי של בית המשפט.

לחובתו של הנאשם 11 הרשעות קודמות, מרביתן בגין עבירות אלימות והוא בעבר ריצה מאסרים בפועל אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות.

בגדרו של המתחם **נתתי משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבים** והאינטרס הציבורי הרחב להילחם בתופעה של אלימות כלפי אזרחים במרחב הציבורי, קל וחומר כאשר מדובר באלימות שהופנתה כלפי אזרחים בשל מה בכך, ללא התגרות מוקדמת וללא עוול בכפם.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל. המאסר ירוצה באופן שמתוכו 6 חודשים יהיו במצטבר למאסר אותו מרצה הנאשם

בגין הרשעתו בת"פ 13910-12-21, וחודשיים בחופף. מצאתי לחפוף חלק מתקופת המאסר בשים לב לעובדה כי לאחרונה הנאשם נדון למספר מאסרים בפועל לתקופה מצטברת ארוכה.

ב. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת עד ליום 1.1.25. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט לצורך העברת הפיצוי.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה,

ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, במעמד הצדדים.